

Sygn. akt V CZ 99/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa R. P.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej /.../

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 sierpnia 2012 r.,

zażalenia powódki na postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego,

zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 5 kwietnia 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2011 r. Sąd Apelacyjny w sprawie o zapłatę z powództwa R. P. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej /.../ oddalił apelację powódki oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2012 r. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego.

W zażaleniu skarżąca zarzucała nierozpoznanie przez Sąd Najwyższy zażalenia na rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie o kosztach zawarte zostało w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 kwietnia 2011 r. Wyrok sądu drugiej instancji doręczony został powódce w dniu 9 maja 2011 r. (k. 218). W dniu 8 lipca 2011 r. powódka złożyła skargę kasacyjną, zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego w całości, wnosząc o jej przyjęcie do rozpoznania oraz o uchylenie skarżonego wyroku i zmianę przez zasądzenie od strony pozwanej kwoty 124.244,60 zł, jak również o zasądzenie kosztów procesu za pierwszą i drugą instancję oraz kosztów postępowania kasacyjnego (k. 224). Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2012 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (k. 263).

W zażaleniu z dnia 6 czerwca 2012 r., zatytułowanym jako „pismo powódki”, skarżąca wniosła o „rozpoznanie zażalenia powódki na rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego o kosztach postępowania apelacyjnego”. Skarżąca wskazała, że wniesioną przez nią skargą kasacyjną zaskarżyła wyrok sądu drugiej instancji w całości, zaś skarga zawierała również zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego o kosztach postępowania, o czym świadczy zakres zaskarżenia oraz powołane przez powódkę jako podstawa skargi kasacyjnej naruszenie art. 102 k.p.c. W ocenie skarżącej, Sąd Najwyższy odmawiając przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie rozpoznał jednak zażalenia powódki. Skarżąca uznała, że „nie można przyjąć, że postanowienie Sądu Najwyższego odmawiające przyjęcia skargi

kasacyjnej do rozpoznania zawiera również rozstrzygnięcie w przedmiocie złożonego przez powódkę zażalenia na koszty postępowania".

Skarga kasacyjna jako nadzwyczajny środek zaskarżenia od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji (wywołujący postępowanie przed najwyższym organem sądowym, powinna zawierać elementy unaoczniające potrzebę zajęcia się określoną problematyką prawną przez ten organ. Sąd Najwyższy dokonał oceny skargi kasacyjnej na etapie tzw. przedsądu, tj. oceniał, czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; zachodzi nieważność postępowania; skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ k.p.c.). Sąd Najwyższy nie dopatrył się jednak okoliczności uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania. Skarga w sprawie pozbawionej waloru ważkości jurydycznej nie podlega przyjęciu do rozpoznania, zaś sprawie nie nadaje się dalszego biegu niezależnie od wskazanego zakresu zaskarżenia, czy rodzajów wskazywanych podstaw kasacyjnych. Odmowa przyjęcia skargi do rozpoznania nie pozbawia jej jednak waloru skuteczności, skarga poddana bowiem została ocenie Sądu Najwyższego. Okoliczność zaś, że ta ocena okazała się dla strony skarżącej niekorzystna, w żadnym razie nie uprawnia strony do wnoszenia kolejnego środka prawnego. Podążanie rozumowaniem zaprezentowanym przez skarżącą prowadziło by do wniosku, że dopuszczalne było by wniesienie oddzielnego, niezależnego od skargi kasacyjnej, zażalenia w przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego.

Na postanowienie Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przysługuje zażalenie, co uzasadniało jego odrzucenie (por. postanowienie SN z dnia 24 października 2004 r., IV CK 266/04, niepubl., z dnia 7 grudnia 2009 r., IV CZ 84/09, niepubl.).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 w zw. z art. 370 k.p.c.).